

עמ"ת 48380/07/14 - מדינת ישראל נגד ע.פ.

25 יולי 2014

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 48380-07-14
בפני כב' השופטת חני סלוטקי
העוררת:
נגד
המשיב:
ע.פ. (עצור)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד הילה אליהו פיטוסי

ב"כ המשיב עו"ד נאסר אלעטאונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ר. סולקין) מיום 23.07.14 על פיה שוחרר המשיב בתנאי מעצר בית מלא בבית גיסו בכסייפה בפיקוח הגיס או האחות ובערבותם, בהפקדה כספית, בערבות עצמית ובתנאי שהמשיב לא יצור כל קשר עם רעייתו, המתלוננת, אלא באמצעות שירות המבחן.

כמו כן הוטל על המשיב פיקוח מעצר של שירות המבחן למשך 6 חודשים.

כנגד המשיב הוגש לבית משפט השלום בבאר שבע כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, תקיפה הגורמת חבלה ממש של בן הזוג ותקיפה סתם.

ביחד עם כתב האישום הוגשה לבית משפט השלום בקשה למעצר במסגרתה ניתנה החלטת ביהמ"ש מושא הערר שבפניי.

בכתב האישום נטען כי המשיב שוהה בלתי חוקי בישראל ומיוחסות לו עבירות של אלימות כלפי רעייתו, המתלוננת, בשתי הזדמנויות. האחת, חמישה חודשים קודם להגשת כתב האישום ביום 22.06.14 והקודמת, ביום 23.05.14 אז, בעקבות ייכוח בין בני הזוג, תקף המשיב את המתלוננת בכך שחבט בפניה באמצעות מכשיר הפלאפון הנייד שלו, בעט בבטנה וברגלה, הכה אותה בחגורה בכל חלקי גופה בעודה צועקת ובוכה.

בהמשך אחז המשיב בחפץ חד בו ניסה להכות את המתלוננת, אך מעד ונחתך בידו.

בנותיהן הקטינות של בני הזוג היו נוכחות בעת האירוע.

עוד המשיך ותקף המשיב את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה עד שהצליחה להימלט ממנו וברחה לבית שכנתה, לשם הגיעה ניידת שהוזמנה על ידה.

למתלוננת נגרמו חבלות בדמות אדמומיות בבטנה ובאפה.

המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של עילת מעצר.

המחלוקת בבית משפט קמא נסבה סביב שאלת החלופה למעצר.

בעניין זה, הוגש תסקיר של שירות המבחן אשר המליץ על חלופה למעצר בתנאים שבהם שוחרר המשיב בהחלטת בית משפט קמא.

בהודעת הערר נטען כי נשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה ואין בחלופה שנקבעה כדי לאיין אותה. זאת הן בשל העובדה כי המשיב שלל אלימות מצדו כלפי המתלוננת ולא מעוניין לבחון את דפוסי התנהגותו המכשילים, והן בשל סמיכות מגורי החלופה למקום מגורי המתלוננת.

בדיון בערר, כפי שהיה גם באחד הדיונים בבית משפט קמא, הופיעה המתלוננת וחזרה על דבריה בפני קצינת המבחן, לפיהם היא מעוניינת בהמשך הקשר עם המשיב ואינה יראה עוד מפניו.

אכן, חומרה יתרה עולה מהעבירות המיוחסות למשיב וכן עולה מהן מסוכנות כלפי המתלוננת.

יחד עם זאת השאלה, כאמור הינה השאלה האם יש בחלופה שנקבעה כדי לאיין את המסוכנות כלפי המתלוננת.

שירות המבחן וכן בית משפט קמא התרשמו שיש בחלופה המוצעת כדי לצמצם את רמת הסיכון להישנות התנהגות כמו זו שיוחסה למשיב בכתב האישום.

בנסיבות המתוארות ובהינתן עברו הפלילי הנקי של המשיב, וכן בהינתן העובדה כי המשיב ורעייתו יעמדו בקשר עם שירות המבחן במטרה לסייע לבני הזוג בבעיות האובייקטיביות ובמערכת היחסים ביניהם, נראה כי יש מקום ליתן למשיב הזדמנות בדמות החלופה שנקבעה.

לאור האמור, אני דוחה את הערר.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשע"ד, 25/07/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

